

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Иђац, као председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајсвић, као чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

М.В.

, против закључка Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, улица Светозара Марковића 42 Београд, број 031-06-00008/2005-03 од 06.04.2006. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејаваној седници већа одржаној дана 23.08.2007.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним закључком обустављен је поступак по жалби изјављеној због непоступања Општинског суда у Владичином Хану, а по захтеву од 24.11.2005. године, за приступ информацијама од јавног значаја.

У тужби којом оспорава законитост закључка туженог, тужилац наводи да тужени није поступио у складу са поднетим прописима, јер је пропустио да иницира покретање кривичног поступка против одговорних лица у Општинском суду у Владичином Хану који су тражену документацију највероватније тенденциозно склонили или уништили да би прикрили како незаконите тако и нечасне поступке па због тога тужени није могао да обустави поступак, чак иако је орган власти обавестио тужиоца да те документације нема. Како је на овај начин доношењем оспореног закључка повређен закон на штету тужиоца предложио је да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи или евентуално обавезе Повереника да тужиоцу достави обновљене списе.

У одговору на тужбу, тужени орган је истакао да је тужилац поднео жалбу Поверенику за информације од јавног значаја због непоступања Општинског суда у Владичином Хану по његовом захтеву од 24.11.2006. године за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражио копију списка предмета П.број 463/90 при чему је изјашњавајући се поводом поднете жалбе, Општински суд у Владичином Хану навео да је у међувремену поступљено по поднетом захтеву и тужиоцу достављено обавештење да у наведеном предмету не достаје део списка (од поднете тужбе па до пресуде) као и да ће суд предузети потребне радње ради проналажења или обнове списка. Стога није било разлога за даље вођење поступка по жалби тужиоца, јер је орган власти поступио у складу са одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану. Такође је навео да тужени није у смислу члана 35. цитираног Закона надлежан за покретање кривичног поступка.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и свих списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из чињеничног стања утврђеног у управном поступку несумњиво произилази да је тужилац поднео жалбу туженом због непоступања Општинског суда у Владичином Хану по његовом захтеву од 24.11.2005. године да приступи информацијама од јавног значаја којим је тражио копију дела списка предмета тог суда П.број 463/90. По овом захтеву Општински суд у Владичином Хану као орган власти није поступио па је тужилац уложио жалбу Поверенику за информације од јавног значаја. У одговору на жалбу орган власти је обавестио Повереника да у предмету П. бр. 463/90 недостаје део списка (од тужбе до пресуде) о чему је поступајући судија обавестио председника суда 27.09.2005. године, а о чему је Општински суд у Владичином Хану, као орган власти известио и тужиоца као тражиоца информације дописом Су. 92/06 од 01.02.2006. године.

Имајући у виду наведено правилно је Повереник оспореним закључком обуставио поступак по жалби тужиоца, јер је орган власти поступио у смислу члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС" бр. 120/04), јер је поступио по захтеву тужиоца и обавестио га о непоседовању тражених докумената, па је на тај начин престао да постоји основ за доношење одлуке по жалби. Због тога је Врховни суд Србије нашао да је оспорена одлука правилна и на закону заснована и да се ни наводима тужбе не доводи у сумњу.

Тужени није био у обавези да утврђује на који начин је дошло до губитка дела списка Општинског суда у Владичином Хану, нити да ли је постојала намера, а тужилац уколико сматра да постоји основ за кривичну одговорност неког лица може се обратити надлежним органима за подношење кривичне пријаве.

Имајући у виду све наведено Врховни суд Србије је нашао да закон није погрешно примењен на штету тужиоца и применом члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), донео је одлуку као у диспозитиву и тужбу одбио.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 23.08.2007. године, У.2343/06

Записничар,
Вера Маринковић.с.р.

Председник већа - судија
мр Јадранка Ињац.с.р.

ЈК

